

folkskolan bestämda årliga lästiden» måtte utbytas mot följande: »derest undervisningen uti ifrågakvarande ämne pågår minst 4 timmar i veckan under minst sex månader af året, eller ock under den kortare tid, under hvilken undervisningen i den egentliga folkskolan fortgår; samt

2) att, i händelse af bifall till hvad i mom. 1 föreslagits, rätt till erhållande af statsbidrag måtte från och med år 1898 tillerkännas de lärarinnor vid qvinliga slöjdskolor, som undervisat under nu föreslagna årliga lärotid och som uppfyllt öfriga i kongl. kungörelser den 29 maj 1896 föreskrifna villkor.

Stockholm den 26 januari 1898.

Carl G. Grundell.

N:o 66.

Af herr **O. L. M. Schenström**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ändring af 12 § 1 mom. i förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m.

Enligt 8 § i Kongl. Maj:ts nådiga stadga angående skjutsväsendet den 31 maj 1878 är såväl gästgivare som skjutsstationsföreståndare berättigad att till vägfarande vid eller utom måltider försälja maltdrycker till förtäring på stället.

Vid gästgivaregårdar och skjutsstationer förekommer emellertid ej så sällan, att öl till förtäring på stället försäljes äfven till andra än vägfarande personer, hvaraf åter oordningar af olika slag lätteligen pläga blifva följden. Nu har för öfverträdelse af medgifven rättighet i sådant hänseende högsta domstolen uti ett mål rörande åtal mot gästgivare för utskänkning af öl åt icke vägfarande personer annorledes än vid måltider genom utslag den 31 januari 1896 utan skiljaktighet förklarar, att, med ändring af kongl. Svea

hofrätts utslag, »den åtalade förseelsen ej kunde svårare anses än efter stadgandet i andra stycket i 12 § 1 mom. af kongl. förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin, maltdrycker m. m.», hvari föreskrifves, att för dylik förseelse skall ådömas böter från och med fem till och med tjugu kronor.

En sådan straffpåföljd synes dock mig vara alltför lindrig att kunna stäffa missbruk af antydda slag; och då enligt mitt förmenande för öfverträdelse i berörda hänseende borde vara samma straff som för annan person, hvilken gör sig skyldig till oloflig försäljning af maltdrycker, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i 12 § 1 mom. uti kongl. förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m. den 24 oktober 1885 och hvad dermed kan hafva sammanhang, att för öfverträdelse af den gästgifvare eller skjutsstationsföreståndare medgifna rättighet att försälja maltdrycker till förhäring på stället komme att stadgas samma straff som för annan person, den der olofligen försäljer maltdrycker.

Stockholm den 25 januari 1898.

Max Schenström.